

ΕΥΗΧΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

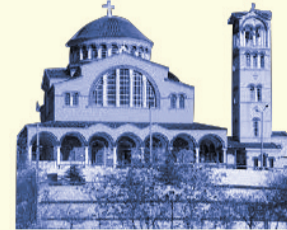
ΝΕΑΝΙΚΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ Ι. Ν. ΑΓΙΟΥ ΑΧΙΛΛΙΟΥ

• ιστοσελίδα Ι. Ν. Αγ. Αχιλλίου: www.inaa.gr | • e-mail: inaagr@gmail.com | • τηλέφωνο: 2410 537-159

ΤΕΥΧΟΣ 33

Χαίρει ἔχογσα, ἡ Θεσσαλία, σὲ ἀκοίμητον, φρογρόν, προστάτην,
καὶ τῆς Λαρίσης ἡ πόλις ἀδάμαντα, ἡ Ἐκκλησία τὴν εὔνηον σάλπιγγα,
τὸ τοῦ Υἱοῦ ὁμοούσιον κηρύζασαν, Πάτερ Ἅγιε Ἱεράρχα Ἀχίλλιε,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτεγε, δωρήσασθαι εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΙΟΥΝΙΟΣ 2023

Για την Άλωση της Πόλης

Δημοτικό τραγούδι για την Άλωση της Πόλης

Σημαίνει ο Θεός, σημαίνει η γη, σημαίνουν τα επουράνια, σημαίνει κι η Αγία Σοφιά, το Μέγα Μοναστήρι, με τετρακόσια σήμαντρα, κι εξηνταδυό καμπάνες.

Κάθε καμπάνα και Παπάς, κάθε Παπάς και Διάκος. Ψάλλει ζερβά ο βασιλιάς, δεξιά ο πατριάρχης, κι απ' την πολλή την ψαλμουδιά σειόντανε οι κολόνες.

Να μούνε στο Χερουβικό και να βγει ο Βασιλέας. φωνή τους ήρθε εξ ουρανού κι απ' αρχαγγέλου στόμα: "Πάψετε το Χερουβικό, κι ας χαμηλώσουν τ' Άγια, παπάδες πάρτε τα ιερά, και σεις κεριά σβηστείτε, γιατί είναι θέλημα Θεού η Πόλη να τουρκέψει.

Μον' στείλτε λόγο στη Φραγκιά να ῥθουνε τρία καράβια, τό 'να να πάρει το Σταυρό, και τ' άλλο το Ευαγγέλιο, το τρίτο το καλύτερο την Άγια Τράπεζά μας, μη μας την πάρουν τα σκυλιά και μας τη μαγαρίσουν".

Η Δέσποινα εταράχτηκε, και δάκρυσαν οι εικόνες.

-Σώπασε Κυρά Δέσποινα, και μην πολυδακρύζεις, πάλι με χρόνους, με καιρούς, πάλι δικά μας θα 'ναι.

Το δημοτικό αυτό τραγούδι είναι ο παλιότερος θρήνος για την Άλωση της Κωνσταντινούπολης. Πιθανόν να προέρχεται από την Κρήτη. Βρέθηκε σε χειρόγραφο του 15ου αιώνα και ο τίτλος ήταν «Ανακάλημα της Κωνσταντινούπολης». Ανήκει στη δεύτερη περίοδο (1453-1821) της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας και στο ιστορικό είδος. Στην μορφή του αυτή δημοσιεύτηκε το 1914 από τον Ν. Πολίτη στην συλλογή του «Εκλογαί από τα τραγούδια του Ελληνικού Λαού».

Ποιο ήταν το χρονικό της Αλώσεως;

Από τις αρχές του 1453 ο Μωάμεθ προετοιμαζόταν για την κατάληψη της Κωνσταντινούπολης. Με έδρα την Αδριανούπολη συγκρότησε στρατό 150.000 ανδρών και ναυτικό 400 πλοίων. Ξεχώριζε το πυροβολικό του, που ήταν ό,τι πιο σύγχρονο για εκείνη την εποχή και ιδιαίτερα το τεράστιο πολιορκητικό κανόνι, που

είχαν φτιάξει Σάξωνες τεχνίτες. Στις 7 Απριλίου, ο σουλτάνος έστησε τη σκηνή του μπροστά από την Πύλη του Αγίου Ρωμανού και κήρυξε επίσημα την πολιορκία της Κωνσταντινούπολης.

Ο αγώνας ήταν άνισος για τους Βυζαντινούς, που είχαν να αντιπαρατάξουν μόλις 7.000 άνδρες, οι 2.000 από τους οποίους μισθοφόροι, κυρίως Ενετοί και Γενουάτες, ενώ στην Πόλη είχαν απομείνει περίπου 50.000 κάτοικοι με προβλήματα επισιτισμού. Η Βασιλεύουσα περιβαλλόταν από ξηράς με διπλό τείχος και τάφρο. Το τείχος αυτό, που επί 1000 χρόνια είχε βοη-

θήσει την Κωνσταντινούπολη να αποκρούσει νικηφόρα όλες τις επιθέσεις των εχθρών της, τώρα ήταν έρμαιο του πυροβολικού του σουλτάνου, που από τις 12 Απριλίου άρχισε καθημερινούς κανονιοβολισμούς. Οι Τούρκοι προσπάθησαν πολλές φορές να σπάσουν την αλυσίδα που έφραζε τον Κεράτιο κόλπο και προστάτευε την ανατολική πλευρά της Κωνσταντινούπολης. Στις 20 Απριλίου

ένας στολίσκος με εφόδια υπό τον πλοίαρχο Φλαντανελλά κατορθώνει να διασπάσει τον τουρκικό κλοιό μετά από φοβερή ναυμαχία και να εισέλθει στον Κεράτιο, αναπτερώνοντας τις ελπίδες των πολιορκουμένων.

Ο Μωάμεθ κατάλαβε αμέσως ότι μόνο το πυροβολικό του δεν έφθανε για την εκπόρθηση της Πόλης, εφόσον παρέμεινε απρόσβλητος ο Κεράτιος. Με τη βοήθεια ενός Ιταλού μηχανικού κατασκεύασε δίολκο και τη νύχτα της 21ης προς την 22α Απριλίου, περίπου 70 πλοία σύρθηκαν από τον Βόσπορο προς τον Κεράτιο. Η κατάσταση για τους πολιορκούμενους έγινε πλέον απελπιστική, καθώς έπρεπε να αποσπάσουν δυνάμεις από τα τείχη για να προστατεύσουν την Πόλη από την πλευρά του Κεράτιου, όπου δεν υπήρχαν τείχη... Ο Μωάμεθ ζητάει την παράδοσή της Πόλης, αλλά ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος το αρνείται. Ξημερώματα Τρίτης 29 Μαΐου 1453 αρχίζει η μεγάλη επίθεση – κανονιοβολισμός των τειχών. Οι Τούρκοι μπαίνουν στην Πόλη από την Κερκόπορτα. Κατά χιλιά-

δες οι στρατιώτες του Μωάμεθ εφόρμησαν στη σχεδόν ανυπεράσπιστη πόλη και την κατέλαβαν μέσα σε λίγες ώρες. Ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, που νωρίτερα απέκρουσε με υπερηφάνεια τις προτάσεις συνθηκολόγησης του Μωάμεθ, έπεσε ηρωικά μαχόμενος.. Αφού έσφαξαν τους υπερασπιστές της Πόλης, οι Οθωμανοί Τούρκοι προέβησαν σε εκτεταμένες λεηλασίες και εξανδραποδισμούς. Το βράδυ, ο Μωάμεθ ο Πορθητής εισήλθε πανηγυρικά στην Αγία Σοφία και προσευχήθηκε στον Αλλάχ «αναβάς επί της Αγίας Τραπέζης», όπως αναφέρουν οι χρονικογράφοι της εποχής. Η Κωνσταντινούπολη πέφτει στα χέρια των Οθωμανών...

Σκέψεις σχετικά...

Η 29η Μαΐου, ημέρα επετείου της Άλωσης της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς, σηματοδοτεί το τέλος του Βυζαντίου και τη στροφή από τον Μεσαίωνα στην Αναγέννηση, όπως αναφέρει η Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ, κορυφαία βυζαντινολόγος και ακαδημαϊκός. «Με την Πτώση της Πόλης αλλάζει όλος ο πολιτισμός. Αυτό που θα λέγαμε ύφος και ήθος».

«Πολέμησα πολύ στη Γαλλία για να βρει το Βυζάντιο τη θέση που του αξίζει στην Ιστορία. Νομίζω ότι τα κα-

τάφερα κατά κάποιον τρόπο, γιατί οι φοιτητές μου στις 29 Μαΐου μου έστειλαν συλλυπητήριο τηλεγράφημα. Έπειτα πρέπει να πούμε ότι αν κοιτάξεις πόσες εκθέσεις έχουν γίνει στην Αμερική, στη Γαλλία και παντού, το δήθεν σκοταδιστικό Βυζάντιο έχει βρει τη θέση του. Είναι η βάση της πρώτης Αυτοκρατορίας της Ευρώπης. Γιατί η Ευρώπη είναι η αρχαία Ελλάδα, η νομοθεσία η ρωμαϊκή και η χριστιανική πίστη. Δηλαδή, Αθήνα, Ρώμη, Ιερουσαλήμ. Ποιο είναι το κράτος, ποια είναι η αυτοκρατορία που βασίστηκε και στα τρία αυτά; Ακριβώς το Βυζάντιο. Δεν είναι τίποτα άλλο παρά η συνέχεια της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας εξελληνισμένη και εκχριστιανισμένη. Άρα **η πρώτη ευρωπαϊκή αυτοκρατορία είναι το Βυζάντιο**», πρόσθεσε η Ελένη Αρβελέρ.

Πηγές

- <https://www.iefimerida.gr/ellada/eleni-arbeler-ptosi-konstantinoypolis-exigei>
- <https://www.sansimera.gr/articles/145>
- <http://users.uoa.gr/~nektar/arts/tradition/lamentations-constantinople.htm>
- https://www.huffingtonpost.gr/2015/05/29/alosi-konstantinoupolis_n_7465540.html

Βασιλική

Παραβατικότητα ανηλίκων

Β' μέρος

Η κρίση στον σχολικό χώρο αποτελεί, εκτός από την κρίση στην οικογένεια, άλλον ένα κύριο παράγοντα που συμβάλλει με τη σειρά του στην ανήλικη παραβατικότητα. Στην εκπαίδευση επικρατούν σήμερα η έλλειψη ενδιαφέροντος από τη διαδικασία της μάθησης, οι ανεπαρκείς σχέσεις διδασκόντων διδασκομένων, η ελλιπής διασύνδεσή της από την κοινωνία, η βία, η αποξένωση, η περιθωριοποίηση, ο εκφοβισμός των αδυνάτων.

Και αφού οι δεσμοί της εκπαίδευσης είναι εξασθενημένοι, ο νέος είναι πιο πιθανό να μην εναρμονίζεται με τους κανόνες που διέπουν τη σχολική κοινότητα αλλά με τους κανόνες που εξυπηρετούν τον εαυτό του, αφού όλη η περιρρέουσα ατμόσφαιρα της εποχής κινείται στη σφαίρα του ατομισμού και του ίδιου συμφέροντος.

Το σχολείο, ως δευτερογενής φορέας κοινωνικοποίησης έχει μεγάλο μερίδιο ευθύνης στην παραβατική συμπεριφορά των νέων. Δυστυχώς, το εκπαιδευτικό σύστημα δεν μεταφέρει στα παιδιά την πραγματική εικόνα της κοινωνίας, αλλά αρκείται στη μετάδοση αποσπασματικών γνώσεων. Δεν εισάγει τους νέους στην εποχή τους, δεν τους κάνει ετοιμοπόλεμους στις προκλήσεις του σήμερα. Προσφέρει στείρα γνώση και πληθωρική πληροφορία. Προσφέρει μια «παιδεία» που διασπά την υπαρξιακή ενότητα του ανθρώπου. Επακόλουθο; ο νέος δε μπορεί να ανταποκριθεί στο ζητούμενο για τη ζωή του δηλαδή σε εφαρμοσμένη αρετή και ενάρετη επιστήμη. Επομένως, το εκπαιδευτικό σύ-

στημα παραγκωνίζει τους νέους, τους ωθεί σε παρεκκλίνουσες συμπεριφορές, γιατί αποτυγχάνει να αγκαλιάσει τις ανάγκες του καθενός.

Η κορυφαία πράξη αγάπης του Θεού είναι ο άνθρωπος, τόνιζαν οι Τρεις Ιεράρχες, πρότυπα παιδαγωγών. Η παιδεία πρέπει να γνωρίζει τον άνθρωπο. Να τον τιμά, να τον σπουδάζει. Όχι μέσα σε σχολές και σχολεία μόνο, αλλά μέσα στην κοινωνία. Ο κάθε άνθρωπος αποτελεί ανεπανάληπτη προσωπικότητα, είναι η θεία εικόνα. Ο παιδαγωγός οφείλει να ανακαλύψει αυτήν την εικόνα, να την αγαπά. Να ανακαλύψει την εσωτερική ομορφιά που κρύβει μέσα του κάθε μαθητής και να την προβάλλει. Θα «ξεσκεπάσει» ο σωστός παιδαγωγός τα τάλαντα του κάθε παιδιού. Θα επικεντρωθεί στο καλό του χαρακτήρα του. Σε αυτόν τον άξονα αν κινήθει θα βοηθήσει το νέο να υπερβεί τα εμπόδια που ορθώνονται γύρω του. Θα βοηθήσει τον νέο να αποφεύγει συμπεριφορές που αγγίζουν τη βία, την επιθετικότητα, ακρότητες και αποκλίσεις. Ο παιδαγωγός θα του προφέρει βασικές γνώσεις, θα του μιλήσει για σεβασμό, αλληλοκατανόηση, φιλοκαλία, τήρηση κανόνων, θα γίνει ίδιος πρότυπο για το μαθητή του.

Βέβαια το έργο του παιδαγωγού χρειάζεται χρόνο. Μια αξία δυσεύρετη πια, αφού όλοι και όλα «τρέχουν» σήμερα. Έτσι είναι δύσκολο να αφιερωθεί ο πρέπον χρόνος από τον εκπαιδευτικό να ανακαλύψει τον εσωτερικό μοναδικό κόσμο κάθε μαθητή του. Μάλλον είναι ευκολότερο να παρατηρηθούν, όπως και γίνεται οι μαθησιακές δυσκολίες και ιδιαιτερότητες κάθε παιδιού. Μήπως στην προσπάθειά μας να βοηθήσουμε τον νέο,

επικεντρωνόμαστε περισσότερο σε προβλήματα και δυσκολίες αντί να αξιοποιήσουμε τα θετικά του παιδιού, που το ξεχωρίζουν ως ύπαρξη;

Πιστεύουμε στη δύναμη της εκπαίδευσης. Αυτής της εκπαίδευσης που παρέχει γνώση με ήθος, που φωτίζει και αγιάζει την ψυχή κάθε νέου, που αντιμετωπίζει τον άνθρωπο από την αρχή ως ύπαρξη μοναδική που υπε-

ρασπίζεται τη νεότητα κόντρα στην αποξένωση των ημερών. Ας εργαστούμε έτσι για τους νέους και ας μην αμφιβάλουμε ούτε λεπτό, ότι «όπου πλείον κόπος, πολύ κέρδος». Και το κέρδος θα είναι αναμφισβήτητο γιατί αφορά τα παιδιά μας.

Ασπασία

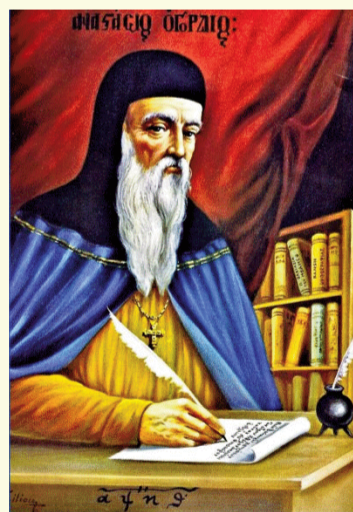
Οι Άγιοι Ανάργυροι

Την πρώτη μέρα του Ιουλίου, στην εκκλησία εορτάζεται η μνήμη των Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού. Οι Άγιοι ήταν εξ αίματος αδέρφια. Γεννήθηκαν στη Ρώμη και έζησαν την εποχή που αυτοκράτορας στο ρωμαϊκό κράτος ήταν ο Μάρκος Αυρήλιος Καρίνος Αύγουστος, στα τέλη του 3ου αιώνα μ.Χ. Σπούδασαν την ιατρική τέχνη για την οποία έδειξαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον και αξιοποίησαν το τάλαντο που τους έδωσε ο Θεός. Επένδυσαν στη γνώση εμπιστευόμενοι την πρόνοια του Θεού, ο οποίος χαρίζει στον άνθρωπο τη φώτιση. Εργάζονταν ακούραστα προκειμένου να θεραπεύουν και να ανακουφίζουν τους ανθρώπους από κάθε είδους ασθένεια, χωρίς να λαμβάνουν χρήματα. Εκτός όμως από τη θεραπεία του σώματος, με την στάση ζωής τους, τα λόγια τους και την αγάπη τους για τον Χριστό θεραπεύαν ανθρώπινες ψυχές. Η πίστη τους στον θεραπευτή των ψυχών και των σωμάτων Χριστό, οδηγούσε σε σημεία και θαυματουργικές ιάσεις. Οι ασθενείς έβρισκαν κοντά τους τον δρόμο που θεραπεύει την ψυχή από την αμαρτία και οδηγούνταν σε μία νέα, αναγεννημένη εν Χριστώ ζωή. Ωστόσο, ο φθόνος των ανθρώπων και η ζήλεια τους για τις σημαν-

τικές τους επιτυχίες οδήγησαν τους Αγίους ενώπιον του αυτοκράτορα κατηγορούμενους για μαγεία. Όταν όμως παρουσιάστηκαν ενώπιόν του και τον θεράπευσαν από σοβαρό πρόβλημα που τον βασάνιζε, ο σκληρός Ρωμαίος αυτοκράτορας άλλαξε γνώμη και εκτίμησε τα δύο αδέρφια! Ωστόσο ο φθόνος όπλισε το χέρι του δασκάλου τους στην ιατρική, ο οποίος με πρόσχημα την συλλογή ιαματικών βοτάνων σε κάποιο λόφο της Ρώμης, τους έστησε παγίδα και τους σκότωσε με λιθοβολισμό.

Σίγουρα για όλους μας η υγεία είναι το υπέρτατο επίγης αγαθό, που πολλές φορές εύκολα μεταβάλλεται εκ των πραγμάτων, μια και ως άνθρωποι βρισκόμαστε υπό του φυσικού νόμου της φθοράς. Χρειάζεται όμως να θυμόμαστε ότι ο Θεός παρέχει την υγεία στην παρούσα ζωή, αλλά και τη σωτηρία μας στην αιωνιότητα! Στη γενέτειρα τους Ρώμη, λίγο πιο πάνω από το Κολοσσαίο, χτίστηκε ναός προκειμένου να τιμάται η μνήμη τους! Οι Άγιοι Ανάργυροι να πρεσβεύουν για όλους μας, ώστε ο Θεός να μας δίνει πίστη, ψυχική και σωματική υγεία!

Αντώνης

Άγιος Αναστάσιος ο Γόρδιος (1654 – 7 Ιουνίου 1729)

Ο Άγιος Αναστάσιος ο Γόρδιος, κατά κόσμον Αλέξιος Παπαλέκας, υπήρξε ένας από τους σημαντικότερους λόγιους κληρικούς και Διδασκάλους του Γένους. Γεννήθηκε το 1654 μ.Χ. στα σημερινά Μεγάλα Βραγγιανά (τότε Βρανιανά) Αγράφων. Το «Γόρδιος» αποτελεί το προσωνύμιο του μοναχικού ονόματος «Αναστάσιος», το οποίο έλαβε από τον δάσκαλό του, τον Άγιο Ευγένιο τον Αιτωλό (+8 Αυγούστου), του οποίου ήταν ο επιφανέστερος μαθητής και αντάξιος συνεχιστής του μεγάλου έργου του.

Στα Βραγγιανά των Αγράφων και πιο συγκεκριμένα μέσα στην Ι.Μ. Αγ. Παρασκευής - Γούβας, στα χρόνια της Τουρκοκρατίας, λειτούργησε για δύο αιώνες το περίφημο «Ελληνομουσείον των Αγράφων», Ανώτερη Σχολή των Ελληνικών Γραμμάτων, που ουσιαστικά επρόκειτο για ένα Πανεπιστήμιο της εποχής. Τη Σχολή ίδρυσε το 1662 ο Άγιος Ευγένιος Γιαννούλης ο Αιτωλός, του οποίου το πνευματικό έργο στο σκλαβωμένο Γένος είναι αξιόλογο, καθώς αυτός είχε ιδρύσει και τις άλλες

δύο Ανώτερες Σχολές της εποχής εκείνης, δηλαδή εκείνες του Αιτωλικού και Καρπενησίου. Στη Σχολή των Βραγγιανών μαθήτευσε ο Αναστάσιος Γόρδιος στα πρώτα χρόνια της ζωής του, όπως επίσης λίγο αργότερα και ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός!

Δεν θα ήταν υπερβολή αν λέγαμε ότι ο Αγ. Ευγένιος ο Αιτωλός και ο Αγ. Αναστάσιος ο Γόρδιος που άνοιξαν τα πρώτα ελληνικά σχολεία, στην Αιτωλία ο πρώτος και στη Θεσσαλία ο δεύτερος, διδάσκοντας τα ελληνικά γράμματα και ενισχύοντας την πίστη στον τριαδικό Θεό, υπήρξαν οι εμπνευστές στην αποστολή και στον αγώνα του Αγ. Κοσμά του Αιτωλού!

Ο Ευγένιος Γιαννούλης διακρίνει γρήγορα το ήθος και τη φιλομάθεια του Αναστασίου και τον θέτει υπό την προστασία του. Το 1676 τον στέλνει για ευρύτερες σπουδές στην Αθήνα (ενώ έχει ήδη χειροτονηθεί διάκονος), όπου μαθητεύει δίπλα σε δασκάλους, όπως ο Ιωάννης Μπενιζέλος και ο Νικόδημος Μαζαράκης ο Φερραίος. Ο τελευταίος εκτιμά τον νεαρό διάκονο και τον στέλνει για ανώτερες σπουδές στην Πάδοβα της Ιταλίας, όπου πραγματοποιεί φιλολογικές, θεολογικές και ιατρικές σπουδές, ενώ λίγο αργότερα παρακολουθεί φυσικομαθηματική στη Ρώμη.

Στην Ιταλία διδάχθηκε τη λατινική αλλά και την αρχαία ελληνική γραμματεία από μεγάλους Έλληνες και ξένους δασκάλους που δραστηριοποιούνταν εκεί. Εκτός της ελληνικής γλώσσας μιλούσε απταιστωσ την γαλλική και ιταλική. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με την σπουδαία κατάρτιση που αποκόμισε από την πολυετή εντρύφηση με τα γράμματα και την επαφή του με αξιόλογους ανθρώπους, τον κατέστησαν περιζήτητο από μεγάλα πανεπιστημιακά κέντρα της αλλοδαπής και του προσφέρθηκαν σημαντικές έδρες διδασκαλίας και αξιώματα με υψηλές αμοιβές.

Ωστόσο, η σκέψη του Αναστασίου περιστρεφόταν γύρω από την Ελλάδα και ο νους του ήταν αγκιστρωμένος στο σκλαβωμένο Γένος μας, επιθυμώντας διακαώς να συνεισφέρει με κάθε τρόπο στην πνευματική αναβάθμιση και κατάρτιση των κατατρεγμένων Ελλήνων.

Έτσι, ύστερα από λαμπρές σπουδές πέντε ετών στη Δύση, πήρε τη μεγάλη απόφαση να επιστρέψει στον τόπο του, τα Βραγγιανά, στον τόπο εκείνο δηλαδή που ήδη είχαν ανάψει οι πρώτες σπινθήρες του αγώνα για τη λευτεριά. Γιατί από τα Βραγγιανά και τη Σχολή του Γένους που λειτουργούσε εκεί, άρχισαν να θεμελιώνονται οι αρχές της ελευθερίας και να πνέει η ουράνια μοναδική αύρα που έκανε τους Έλληνες να μεθούν στο πέρασμά της. Ο Αναστάσιος Γόρδιος επιστρέφει λοιπόν για να αναλάβει τη διεύθυνση του Αγιοπνευματικού Πανεπιστημίου των Μεγάλων Βραγγιανών, ώστε ο σπόρος της Ορθοδοξίας να μην εξαφανιστεί από αυτόν τον τόπο.

Στα δύσκολα χρόνια της σκλαβιάς ο Αναστάσιος αποτέλεσε βασικό στήριγμα των Ρωμιών και του σκλαβωμένου Γένους μας, μοιράζοντας τον χρόνο του στη διδασκαλία, τη συγγραφή, το κήρυγμα, καθώς και στην ανέγερση σχολείων, εκκλησιών και άλλων κοινωφελών έργων. Δίδασξε στο Αιτωλικό, στα Τρίκαλα και στο Καρπενήσι.

Μιλούσε για τον Χριστό, την ελληνική ιστορία και καλλιεργούσε μυστικά την ιδέα του ξεσηκωμού στις φοβισμένες ψυχές των σκλαβωμένων Ελλήνων. Οι διδαχές του διασώθηκαν σε πάρα πολλά συγγράμματα που έγραψε ο ίδιος και τα οποία φυλάσσονται σήμερα σε μοναστήρια της περιοχής.

Μετέφρασε σε απλή ελληνική γλώσσα τον Ιπποκράτη. Στο πλούσιο συγγραφικό του έργο περιλαμβάνονται 33 συγγράμματα, μερικά εκ των οποίων: “Βίος και ακολουθία του εν αγίοις πατρός ημών Βησσαρίωνος αρχιεπισκόπου Λαρίσης” (εκδ. Βουκουρέστι, 1705), “Ακολουθία αγίων Αχιλλίου Λαρίσης και Οικουμενίου Τρίκκης” (κατά παραγγελίαν του πρωτοπρεσβύτερου Τρίκκης Κωνσταντίνου), “Στιχηρά εις τον Άγιον Αχιλλιον”, “Συντομωτάτη έκθεσις Λογικής”, “Ρητορική Τέχνη”, “Λεξικόν της καθομιλουμένης”, “Εγχειρίδια”, ορθογραφικά και συντακτικά, “Ιατρικές Συνταγές” και 750 περίπου “Επιστολές”, αρκετές των οποίων αναφέρονται σε θέματα οργάνωσης και λειτουργίας των σχολείων της εποχής.

Συνέταξε στην αρχαία ελληνική και απλή ελληνική γλώσσα βοτανολογικό και ζωολογικό ονοματολόγιο, προδρομικό στο είδος του. Επίσης έγραψε τη βιογραφία του αγίου Ευγενίου του Αιτωλού, του καλού παι-

δαγωγού και δασκάλου του. Μερικά από τα συγγράμματα του Αναστασίου Γόρδιου εκδόθηκαν στο εξωτερικό και συγκεκριμένα στο Βουκουρέστι, στη Μοσχόπολη, στη Βιέννη, ενώ άλλα έμειναν αντιγραμμένα σε κώδικες μοναστηριών ή βιβλιοθηκών. Το κύρος του ως σοφού και λογίου απλώθηκε σ’ όλη την Οθωμανική επικράτεια. Ορισμένοι μάλιστα τον παρομοίαζαν και τον σύγκριναν ακόμα και με τον Αριστοτέλη.

Αδιαφορώντας για δόξα και αξιώματα, στάθηκε στο ύψος της πνευματικής του αποστολής και προσπάθησε μέσα από τις επιστολές του να στηρίξει και να εμψυχώσει τους συμπατριώτες του. Στην αλληλογραφία του καταδεικνύεται η βαθιά αγιοπατερική γνώση του και η ανιδιοτελής αγάπη του προς τους συμπολίτες και τον τόπο καταγωγής του. Ήταν ο ιατρός των Βραγγιανών όχι μόνο των σωμάτων αλλά και των ψυχών. Ο Αναστάσιος Γόρδιος ήταν κατ’ ουσία η ψυχή και ο φύλακας άγγελος των Αγράφων. Με την πολυποίκιλη δραστηριότητά του βοηθούσε πολυτέκνους, στήριζε οικονομικά χήρες μητέρες και αναλάμβανε τη φροντίδα των ορφανών.

Η υπεροχή του στη μόρφωση και στα ιερά γράμματα τον ανέδειξαν σε πνευματικό προεστώτα της περιοχής των Αγράφων και η σοφία και η γλυκύτητα που αναδύονται μέσα από τις επιστολές του, τον τοποθετούν σε περίοπτη θέση στο ψηφιδωτό των μεγάλων λογίων και Πατέρων της Εκκλησίας μας.

Κοιμήθηκε την 7η Ιουνίου του 1729 μ.Χ. και θάφτηκε εκεί, στον τόπο που υπηρέτησε και αγάπησε από μικρό παιδί, στα Βραγγιανά, δίπλα στον τάφο του διδασκάλου του, Αγίου Ευγενίου του Αιτωλού.

Εκεί φυλάσσεται σήμερα, μέσα στον Ι.Ν. Αγ. Παρασκευής Βραγγιανών, και η θαυματουργική κέρα του, η άρρητη ευωδιά της οποίας, προσδίδει στον Αναστάσιο Γόρδιο τη στολή της αγιότητας.

Είναι αμέτρητες οι μαρτυρίες ανθρώπων που έσκυψαν ευλαβικά να ασπασθούν την κέρα του μεγάλου ανδρός και βρήκαν την ίαση που αναζητούσαν. Τα δαιμόνια μάλιστα φρίττουν ενώπιον της θέας των ιερών λειψάνων του μεγάλου αυτού σοφού ανδρός.

Την αναγραφή στις Αγιολογικές Δέλτους της Εκκλησίας του φωτισμένου Διδασκάλου Αναστασίου Γορδίου, αποφάσισε η Διαρκής Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος στη Συνεδρίαση της Πέμπτης 15 Ιουλίου 2021. Η αναγραφή αποφασίστηκε με εισήγηση της Συνοδικής Επιτροπής επί των Νομοκανονικών και Δογματικών Ζητημάτων, ύστερα από την πρόταση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Καρπενησίου κ. Γεωργίου και τις άοκνες προσπάθειες του μακαριστού – πλέον – π. Παναγιώτου Τσιώλη.

Βιβλιογραφία:

- Θεολογικές και ιστορικές προσεγγίσεις μέσα από τις επιστολές του Αναστασίου Γορδίου, Κάγκα Ι., 2017.
- Φωτεινές μορφές του τόπου μας. Ποιος ήταν ο Αναστάσιος Γόρδιος. Κατοίκου Ν., 2009.
- www.saint.gr
- www.orthodoxianewsagency.gr